

— Foale săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA. —

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Aleea Filosofilor Nr. 18.

Un număr 3 Lei.

Nimenea nu pune vin nou în burduf vechiu. (Luca 5-37)

Si nimenea nu-și bagă grâu într'un sac găurit.

Ce adevăr veșnic a spus Mântuirorul și prin cuvintele: „Nimeni nu pune vin nou în burduf vechiu; alintrele vinul cel nou sparge burdufurile, se versă și burdufurile, se prăpădesc. Ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi, și amândouă se păstrează” (Luca 5-37-38).

Aceste scumpe cuvinte înseamnă: nu-ți băga omule frământările măntuirii, frământările cele sufletești, în burduful cel vechiu, în firea cea veche. Căci e trudă zadarnică.

Ai lucrat în via măntuirii tale? Ai săpat-o cu post și rugăciune? Ai grijito cu priveghere? Ai stors „mustul” lacrimilor tale de căinț? Toată truda ta aceasta este zadarnică și va fi cătă vreme „mustul”, acesta, vinul acesta îl bagă în burduful cel vechiu, în firea cea veche. Căci, cum zice Mântuirorul, burduful cel vechiu nu ține vinul cel nou. Se sparge burduful și curge vinul pe nimic. Toată truda ta se irosește pe nimic.

Vinul cel „nou” trebuie băgat în „burduful cel nou” în viața cea nouă; trebuie băgat în ceea ce se chiamă naștere din nou.

de priecină la găini.

Nu-ți băga grâu în sacul cel găurit al firei celei vechi, ci îl pune într'un sac nou, într'o viață nouă.

Toate frământările ostășiei noastre să le punem în „burduful cel nou, în „sacul cel nou” în viața cea nouă.

De 14 ani lucrăm în via Oastei, în via Domnului.

Să punem „vinul” Oastei, să punem „vinul” muncii noastre în burduful cel nou, altcum, fiind pus într'un burduf vechiu, două lucruri se pot întâmpla: Ori se strică vinul ori se sparge burduful. Să punem „vinul cel nou” în burduful cel nou, pentru că, cum zice Mântuirorul, amândouă să se păstreze.

De 14 ani lucram în ogorul Oastei, în ogorul Domnului. Să punem „grâu”, Oastei, „grâu” muncii noastre „în sacul” cel nou. Să punem „vinul” și „grâu” muncii noastre de 14 ani, în burduful cel nou, în sacul cel nou în viața cea nouă, în făptura cea nouă, altcum toată truda noastră e o trudă zadarnică.

A plecat în lume cu Isus.

Din Oltenia pe jos la Satu-Mare. O Oaste între muncitori cu frați din toate părțile țării.

Câte lucruri minunate n'a făcut în țara aceasta Oastea Domnului!.. Zilnic poșă ne aduce din toate părțile țării știri despre biruințele pe care le-a făcut și le face Domnul în țara aceasta prin Oastea și osășii săi.

Dăm mai jos una care ne a sosit la Anul nou, de la frațele Vardol I. Vasilele Satu Mare.

Intâmpinând multe pieadei de când cu intrarea în Oaste, ne scrie frațele, m'am holărât să plec de acasă. Să am plecat, din com. Ivărești-Telorman, fără și unde mă voi opri. Să am mers aşa, cale lungă, până am ajuns la Satu-Mare în Nordul Ardealului.

Dar banii mi-se impunăseră. Ce fac? Aud că la fabrica «Ulio» se primește lucrători. Mă prezică. Vorbind cu directorul și auziind căsătua Oltenia m'a primit fătădată în lucru.

După începerea lucrului am căutat să fac cunoștință cu lucrătorii, voind să înfiripez și aci o Oastea. Domnul. Dar mi-a fost imposibil

Mai întâia că o parte din muncitori nici nu știau românește, alii sunt evrei, unii comuniști, iar alțora care erau Români le plăcea mai mult petrecerile.

Dar acum de sărbători, reputându-mă de acasă, m'am pus pe lucru. Să slăvăști să fie Domnul, care mi-a ajutat să înfiripez și aci o Oaste a

Lui cu frați din toate părțile țării. Suntem astfel: 2 Olteni, 4 de la A. Iulia și Hunedoara, 2 din Moldova și 1 din Muntenia, toți absolvenți ai școală de arte și meserii și lucră în fabrica de vagoane «Ulio».

Dăm slavă Domnului pentru această biruință.

Rugăm pe frații din jur a ne ceretă și pe noi.

Ostas Vardol Vasile lucru, în fabr. de vag. «Ulio», Satu Mare.

Nu Te-am cunoscut Isuse.

Când zăcea în grea durere
Să plângem în asternut.
Când m'ai măngâiat Isuse.
O, atunci Te-am cunoscut.

Când eram strein și singur
Bun pe nimeni n'am avut
— Si al venit să stai cu mine,
O, atunci Te am cunoscut.

In prăpastia pleirii
Stășiat când am căzut,
Să m'ai ridicat Isuse
O, atunci Te-am cunoscut.

In pustiul de păcate
Când plângem — copil pierdut —
M'al chemat duios la Tine
O, atunci Te-am cunoscut.

Cât am fost la greu Isuse
In dureri etă m'am săbatut,
Să-al fost numai Tu cu mine
O, atunci Te am cunoscut.

Dar când am ajuns la bine,
Eu la ușa-mi Te-am văzut,
Tu cerasă-i.. Dar văi! Isuse,
Atunci nu Te-am cunoscut...
TRAIAN DORZ.

Din Zarand-Arad.

Cuvântul lui Dumnezeu străbate și în casele și înimile tăgănilor.

Vântul cel nou ce suflă de 14 ani față noastră a cuprinzut suflete din toate straturile poporului făcându-le să vibreze pentru Isus și evanghelia sa.

O scrisoare ce ne vine din com. Zarand jud. Arad ne umple îsimile de bucurie, lată ce ne scrie fratele Ioan Selegeanu:

Prea cuceritice parinte Iosif Trifa,

Lăudat, mărit și bine cuvântat să fie Tatăl și Domnul nostru Isus Biruitorul pentru cuvântul care ne-a trezit și pe noi din întuneric la lumină prin sunarea și strigarea sfintiei voastre care cuvânt de strigare au pătruns în întreaga Românie ba chiar și peste granițe acel cuvânt al lui Dumnezeu a străbătut și în casele și înimile tăgănilor în poporul cel mai de jos. Adunarea din comuna Zarand a avut loc Dumineca seara după sărbătorile Crăciunului în casa sorei Tereza de originea flăcără, unde am avut mari bucurii, am alergat toși frajii făcându-le mari bucurii, casă fiind neîncăpătoare ne-am bucurat și veseilt în Domnul până târziu seara.

Săvăt să fie Domnul pentru toate aceste bucurii ce ne a dat.

fr. Ioan Selegeanu.

Adunări s'au mai ținut.

La Călușari-lalomita

Iubul nostru Păstor. De sărbătoarele Crăciunului, am avut mari bucurii duhovnicești. Ne-a cercetat un frate dela București și unul dela Silistra. Săvăt să fie Domnul, care neconținește ne dă bucuriile Lui!

fr. Ion Tănărescu

La Someșeni-Cluj

La 1 Sept. ne-au cercetat frați dela Bogologa, fr. Poenaru din Cluj, Farcaș-Turda și ajili, făcând o frumosă adunare. De atunci casele mele sunt mereu pline, de 3 ori pe săptămână când ținem adunări. Sufletele sunt însetate. Rog pe frați a ne mai cerceta pentru a ne întâri în Domnul.

Nă lipsit nici prigoana care să s'apomești asupra-ne dnu partea celor mari, dar săvăt să fie Domnul le vom suferi toate și vom mere inainta.

Bijii Gheorghe ostaș

La Amaru-Buzău

după osteneala pe un sau de zile am putut înțelege să și în comuna noastră o Oaste destul de numerosă în frunte cu părintele care a depus multă stăruință.

Săvăt să fie Domnul.

St. C. A. Constantin

Se roagă a fi cercetați.

Fratele Bogza Constantiu, ostaș care face serviciul de soldat la Garda podului Badragi, Manoleasca Prut jud. Dorohoi, se roagă a fi cercetat.

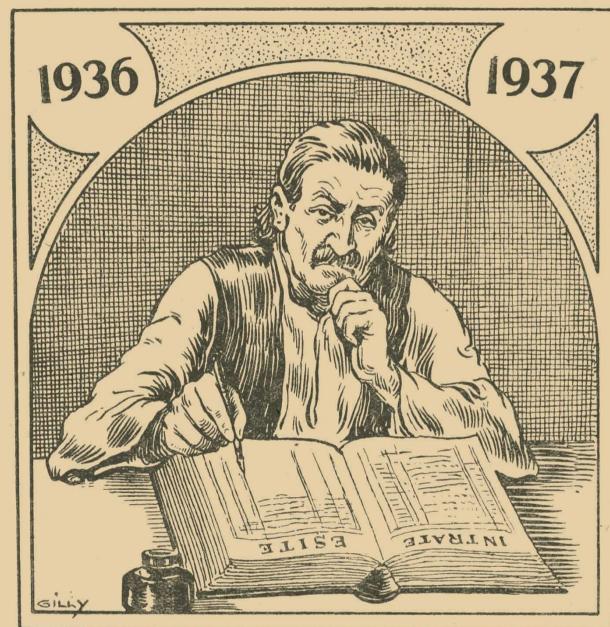
Fr. Grigore G. Cergan din com. Scoria-Mehedinți, nou inscris în Oastea Domnului, se roagă a fi cercetat de frați din jur.

Deasemenea fr. Ioan Boariu caporali, care și face armata la Reg. 5 Vântători, comp. 5 Timișoara.

O Oaste nouă s'a format.

în com. Gh. Lazăr jud. Ialomița. 30 suflete, său hotărât să urmeze Domnului părăsind căile pierzării. Domnul să le ajute să lupte cu vrednicia în Oastea Lui!

Fr. Alexandru Tudosie.

Bilanțul ostășiei mele.

Dela fratele Gh. Lată din com. Sadova-Bucovina, am primit sub titlu de mai sus o serie de întrebări cu texte biblice foarte interesante de cercetat, un fel de bilanț, în cumpărătura căruia ne putem judeca pe noi și ostășia noastră.

Pe voi însă-vă cercați-vă... II Cor. 13.5.

Ce fel de Oaste ar avea Domnul dacă toți ar veni la adunare ca mine? Evrei 10.25. — Numer. 15, 30-31. — Filip. 4,5.

Ce fel de Ostășii ar mai fi în Oaste dacă toți ar dormi ca mine? I. Tes. 5.6. — Luca 22,46.—Marc. 13, 36-37.

Ce ar fi din Oastea Domnului dacă toți n-ar ceti Cuvântul lui Dumnezeu ca mine? Ioan 5,39. — Cols. 4,16. — I. Tes. 5,27. — Fapt. 13,15.

Ce ar fi din Oastea Domnului dacă toți nu s-ar ruga ca mine? Luca 18,1.—Matel 24,42-44.—Ioan 4,23-24.—I. Tes. 5,17.—I. Tim. 2,8.

Cât de mută ar fi Oastea Domnului dacă toți n-ar cânta ca mine? Efs. 5,19.—I. Cor. 14,15.—Psm. 47,6-7 și 149,1—Matel 26,30.—Iac. 5,13.

Ce ar fi din Oastea Domnului dacă toți ar fi mandri ca mine? Dan. 5,20.—Marcu 7,20.—Rom. 12,16. I. Tim. 3,6.

Cum ar mi fi privată Oastea Domnului dacă toți ar fi pela tărguri în zile de Dumineci și sărbători ca mine? Apoc. 1,10 — Evr. 4,4.

Cât de mare ar fi numărul ostășilor dacă toți ar chema pe alii la Hristos ca mine? Iacob 5,19-20 — Ezechil 33,11.

Cum ar mi fi Oastea Domnului dacă toți n-ar ceti cărțile Oastei și n-ar zbona foaia ca mine? I. Cor. 9,7-14.—Cols. 4,16.

Cum ar fi privată Oastea Domnului dacă toți n-ar veni cu duhul dragostei Lui Isus în biserică sau adunare ca mine? Fapt. 20,28 — I. Cor. 1,2 Cap. 10,32 — I. Timotei 3,5 Fapt. 2,47. Cap. II. 26. I. Cor. 5,4.

Care ar fi dragostea între frajii dacă toți ar iubi pe frați și pe toți oamenii ca mine? Matel 24,45. Apoc. 2,4. I. Pet. 3,17. Rom. 13,8-10. I. Tes. 5,12-15. Cols. 3,12-15. 2 Corinteni 6,4,7.

Căță ostășii ar fi activi dacă toți ar chema, răbdă și luptă ca mine? Matel 11,28. Marc. 16,15. Fapt. 2,38-40.

Căță vizitatori ar fi în adunările Oastei dacă toți ar îndmna și participa ca mine? Ev. 10,23-25.—I. Tes. 5,19-20.

Care ar fi puterea rugăciunii în biserică dacă toți s-ar ruga ca mine? I. Tes. 5,16-18.—II. Tim. 4,1-4.—Ef. 4,1-4.—Cols. 3,12-15.—I. Pet. 3,8,9.

Care ar fi fondul de colecte pentru lucru Domnului dacă toți ar dărui ca mine? Faceri 31,54.—Pild. II,24-25. 2 Cor. 9,12-13. Fapt. 2,45 Cap. 4,34. Rom. 15,26-27.

Cum ar progresă Oastea Domnului înțără dacă toți ar lucra ca mine? Fapt. 26,20 Matel 4,16.—2 Cor. 8,8-9. Filip. 2,11-13.—Ev. 12,4-12.—Apoc. 3,9,—I. Pet. 2,12.—I. Timotei 5,17-18.

Cum ar fi de mult unii lucrători din Oastea Domnului dacă toți s-ar purta cu ei ca mine? I. Imp. 17,8-16.—Rom. 12,15.—Filip. 4,4-6.—Zah. II,4-17.

Cum s'ar simți sufletește în noi în adunări noi vizitatori dacă toți s-ar purta cu ei ca mine? Ev. 13,1-3.—12,13.—I. Tim. 3,2.—Faceri 18,3,4.

Ce Har sau căldură ar avea Oastea dacă toți membrii ei ar fi reci ca mine? Lumea vede Oastea așa cum o trăim și cum o facem noi! I. Cor. II,13.—Matel 18,17.—Gal. 2,12-14.—Cols. 4,5.—I. Cor. 6,10.—Iac. 1,27.—I. Pet. 2,5.—Matel 5,16. Isaya 58,6,11.

Săvăt să fie Tu Iisus pentru Cuvântul Tău. Cel mai păcătos, LATIȘ GHEORGH-Sadova-Bucovina.

Invitări

Frații ostășii din colonia Crai Nou jud. Timiș invită pe toți frajii — în special — sora Ioana Viorel, a luna parte la adunare ce se va înțelege în 30 Ianuarie 1937.

Frații vor fi aşteptați la gara Radna de pe liniu Iasa-Tomici (Modos).

In numele frajilor
Petru Fațur Gad — Timiș.

Din scrisoarea

unui preot.

Sfintite Părinte Iosife!

Mănat de râvna și de gândul, că orice să face nu e îndeajuns față de ceice ar trebui să fac, văzând cătă stricăciune domnește și între cei ce mi-au fost incredințați spre năsturi, am căutat cu ajutorul Domnului să înțințez și în parohia mea o mică Oaste. S'au hotărât și înscris — cu legătură — până acum 31 suflete. În lucrarea aceasta sunt ajutați și de dl. fr. Ioan Mărcuț.

Dat fiind că sunt președinte al Cercului cultural. Ce fac și misiună al protopopiatului Salonta, însoțit de frajii, am plecat în sfântă călătorie de vestire a Cuvântului Domnului. Am cercetat 8 comune. Prețutindeni am fost primiți cu lacrimi, de bucurie și lubire frățescă. În fiecare comună unde ajungeam, dimineața luam cu totii parte la biserică la sf. slujbă, iar după masa se facea desfășurarea programului Oastel, compus din rugăciuni, vorbiri și cântări duhovnicești. La ieșirea din fiecare parohie, popor mult dimpreună cu preoții ne prețeau până departe.

La multe din aceste adunări, a luat parte și fr. avocat P. Malija dela Oradea. Mult ne-am bucurat împreună în Domnul și multe lacrimi au curs. Pentru toate mulțumim Domnului.

Pentru a desvolta simțul și gustul de citit al parohienilor mei să abonat foaia Isus Biruitorul în 10 ex. pe cari le împart gratuit, pentru a ajunge în număr de două în fiecare stradă.

Acestea le scriu nu spre lauda mea, căci nu eu le-am făcut, ci darul lui Dumnezeu Tatăl, Vă doresc.

Al DV. mult susținător
Pr. Gheorghe Cosma

Feriți-vă de înșelători!

unul care cere ajutor sub nume străin.

Mai anul trecut înăuntru. I. Străulea dintr-un sat din Valea, accidental, fără plăcere, a cerut ajutor de pe la frajii din țară prin fratele N. Zorza pentru a-și pună picioare de gumă. S'au strâns astfel aproape 10 mil. Lei. Să-a pus picioare de gumă și spunea că e mulțumit și merge desul de bine. (A fost și pe aci pe la Sibiu de către oră).

Acum ne cade în mintă o cerere tipărită și îscălită de Ioan A. Oancea cu un chip în care acelaș I. Străulea de nouare banii de pe la frajii pentru a-și pune picioare de gumă.

Banii li cere pe adresa fr. I. Lazar dela Făgăraș.

Frații să se ferească de acest înșelător și de alii asemenea lui.

Repetăm ceea ce am mai spus de atâtea ori frajii să se ajute numai în vecinătate, pe reghini; ajutând pe cei cari îl cunosc personal.

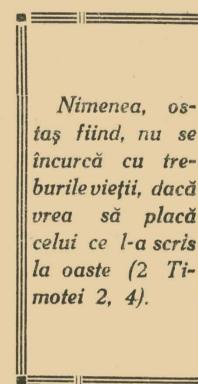
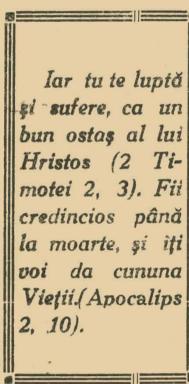
Invitat la nuntă.

În ziua de 17 Ianuarie va avea loc în orașul Rădușeni nuntă fratelui Ioan Rusinidar și a sorelui Ileana Curelar. Naș vor fi frajii Leon Andronic, Ioan Diacon și Nicu Botezatu. Rugăm a lua parte toți frajii din jur și depărtări. Am dorit să nu lipsească nici famfara din Vîțcani. De cheltuile de transportare îngrijim noi,

Cununia va fi la biserică "sf. Nicolae" ora 10 a. m. iar masa va fi în sala Casei germane, unde va urma și o mare adunare,

Aduceți și steagurile. Săvăt să fie Domnul.

Fr. Ion Rușinidar,
și Nicu Botezatu.

O călătorie sfântă la Rădăuți.

Un freamăt puternic al Duhului Sfânt la adunarea Oastei Domnului. — cu toate piedicile, ce se puneau la cale de cei chemați a conduce poporul pe calea lui Hristos.

Ea strigă: lăudat să fie Domnul! (Ps. 18,3). — Să eantăm, să cântăm în cinstea Lui! Să vorbim despre toate minunile Lui! (Ps. 105,2). — «Vestesc indurarea Ta în adunarea cea mare, — lată că nu-mi închid buzele. Ta și-l lucru acesta, Doamne! — Nu ţin în inimă mea indurarea Ta, și nu ascund bunătatea și credința ta în adunarea cea mare» (Ps. 40, 9,10). — «În toate lucrurile să fi slăbit Dumnezeu prin Isus Hristos, a căruia este slava și puterea în vechi vecilor! Amin! (1 Petru 4,11).

Nu pot ținea în mine toată bucuria, toată vesela, toată mândreala și întărirea duhului, care am căpătat-o cu totii în preamînuata adunare dela Rădăuți în ziua de 6 Decembrie 1936.

După o călătorie de o zi cu piedici și biruințe, cu înfrângeri și înălțări — prin nemărginită bunătate a lui Isus. Chiar peste telegrama întârziată (cu voia sfântă a lui Dumnezeu) cu o «minciună blagoslovită» (cum scrie Th. Plintilie la poezia «Ce vedem în lumea mare» — în calendarul pe anul 1937), scrisă și trimisă mie (ca răspuns la scrisoarea mea plină de dragoste și respect, — cu rugămintea de a mă servi în acel fel, ca prin mijloacele de îndâmnan să trimită la gară pe un ostaș, — să mă întâmpine, fiindu-

mi orașul necunoscut) de preotul-paroh bis. sf. Nicolae din Rădăuți cu acest conținut, care atât de urât îl zugrăvește: «Adunarea amănătă. Rămâneți acasă. Parohiatul Rădăuți» — prin îndurarea fără margini a bunului Isus am fost în mijlocul iubitorilor ostașii bucovenini.

Indată am fost învaluiți de cunoștuța dragoste a cea sfântă, care sălășuese în inimile bunilor ostași ai Domnului Isus Biruitorul. Dar peste bucuria întâlnirii noastre parță au început să ne umbrească umbrele îngrijorării pentru bunul mers al adunarăi. — Preotul parche se opunea pentru mijlocirea aprobării «Sălei germane», un local de teatru — pentru adunarea noastră. — Cu stăruință ceren unul bun, smerit și bland ostaș — fratelui Diacon O deciarați rușinoasă și egală cu anularea adunării (o rușine veșnică pe conștiința unui preot chemat să propovăduiască Cuvântul Domnului și viața după pilda Lui...) Dar mai târziu Domnul iubitorilor celor aderăvări și sfinte a avut grija de noi, ostenitorii Lui. Peste rea voință a cărturarilor și fariselilor veacului acestuia (care nu labesc pe Domnul nostru Isus Hristos și le este anatemă. «Maranata» — Domnul nostru vine! — 1 Cor. 16,22). Se găsește un bun creștin mirean, care mijlocește pentru noi aprobarea «Sălei

germane». — lată prin cine se slujește Domnul pe pământ, — nu prin aleșii săi, prin cei dintâi, — ci prin cei depe urmă!... — Să le aminte la aceasta păstorii bisericilor, — și să se rușineze și să se înfricozeze!... — Căci nu le va fi răspunsul bun.

Domnul a adunat în ospătul cel frumos, duhovnicesc din Rădăuți un mândru număr de ostași din dulcea Bucovină — între 500 și 600. Din 6 județe: Rădăuți, Storojeneți, Suceava, Câmpulung, Cernăuți și Orhei, — din 31 de comune, în frunte cu 5 steaguri. Am asistat cu toții la slujba sf. Liturghiei, săvârșită de un sobor de preot — la biserică sf. Nicolae. Dar când doi frați au mers la directorul parohiei în altar cu rugămintea de a mă invita și pe subsemnatul la serviciul Dumnezeesc, apoi foarte lesne (înălță nici o muștrare a cugetului preotesc, sau chiar numai și cel creștin, — căci cum răspundem la porunca Domnului: «Să vă lăbiți unii pe alții, cum v'am lăbit Eu» (Ioan 13,34). «Lăbiți-vă unii pe alții cu dragoste frâtească...» (Romani 13,10). — «Prin aceasta vor cunoaște toti, că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții» (Ioan 13,15). — «Fii primitor de oaspeți» (Romani 12,13). — «Fii primitor de oaspeți între voi fără cărtire» (1 Petru 4,9) și «primiti-vă unii pe alții,

cum v'a primit și pe voi Hristos, spre slava lui Dumnezeu (Romani 15,7), — am fost respins — n-am fost primit. — Dela sine se înțelege, că rușinarea cea mare nu a fost a mea, — ci a celor, ce nescotesc și aceste dulci și măntuitorii porunci a lui Isus...

După ascultarea sf. Sluție ne-am încolonat cu toții într-o perfectă și frumoasă ordine, — și totușoare impunătoare manifestație a credinței dreptmăritoare, — care nu cunoaște rușinare de cele sfinte și înalte, — și care nu pune la socoteală orice jertfe și osteneală, am străbătut străzile Rădăuților bătrâni până la locul teatrului — cu toată păcerea lui Isus Biruitorul, cântându-l căncele de laudă și mulțumire, din toată inimă, cu mare însuflețire.

Sala s-a umplut de lume. Indată a urmat o masă frâtească pentru toți în patru rânduri, — simplu, dar deasă cu atâtă sare a dragostei curate și a jertfei sfinte (pregătită de frații jertfitorii din Rădăuți, în frunte cu fratele Diacon, care atât de larg își deschide punga pentru Domnul, — Domnul să vă răsplătească înșutit!)., pe care nu o vom uită o niciodată. — Căci masa oferită multumită atât de viu ne reamintează de mesele cele sfinte depe întimpul lui Isus Mărtuitorul...

Pă. Vladimir Popovici.
(va urma)

Dia Jugoslavia.

Eram un politician

Cucerinice Părinte! Slăvit să fie Domnul! Eu eram un politician și criticam Oastea Domnului, dar acum de-o vreme, găsind și eu hrana sufletească din cea semănătă de sf. Voastră prin cărti și foiaș Isus Biruitorul pe care mi-a dat-o să citeșc consăteanul C. Nedea. M-am însuflețit de frumoasele cuvinte aflate întrânsa, așa că Vă rog să mă scoțați de aci înainte și pe mine în rândurile abonaților. Domnul să vă ajute să duceți la biruință această lupă sfântă.

Ioan Budzic
Uzdin-Jugoslavia.

De pe frontul Clujului

De aproape două luni, mica familie a Oastei Domnului din Cluj, găsește nemărginită bucurie în mijlocul fraților din com. Someșeni, Duminești, de Dumineacă casa fr. Bili Ghorghe, răsună de căntările duhovnicești ale celor ce iubesc pe Dumnezeu cu adevărat, iar cuvântatorii ca fr. Dar, Poenaru, Mihai și subsemnatul, face de cunoscut voia lui Dumnezeu din sfintele lui cărti. Multimea aleargă cu dululum, lăcrimate pocăinți brâzdează fețele tuturor, în timp ce copiii te transportă spre cele de sus cu căntările esite din gurile lor nevinovate. Dusmanii Domnului cătesc contra oaspei, dar în față minunii transformării vieții a celor din Oaste, pleacă capul și se închină în fața călii talnice a lui Dumnezeu.

Au mai fost cercetați de frați din

Cluj, Apahida, Bologa, Fildru, Ticus, Jucu etc.

În orașul Cluj adunările urmează cu neregularitate, mica familie a Oastei fiind în misiune mai fotodeauna. Săptămâna de săptămâna suntem cercetați de frați de pretinținea.

Așa ne-a cercetat în iuns trecuți frații I. Marin și Inv. pădureanu-ne nemărginită bucurie prin veștile ce ni le-a adus de la centrul și de pe front de unde a venit.

O mică măștire este pe fruțile noastre. Sora Poenaru este bolnavă — 3 operații la mână dreaptă.

În ultimul timp, pașii noștri sau îndreptat zilnic spre clinică unde Pă. Vasile e greu bolnav. Ne rugăm pentru el.

fr. Nicolae-Urdea-Cluj

Mulțumiri tuturor!

De sfintele sărbători ale Nașterii Domnului și Anului Nou, sau primit la Redacție din toate pările țării afăt dela frații ostași căt și deli mulți ceilor și prietenii ai noștri, scrisori de încurajare pentru un nou an de muncă și rânduri pline de dragoste și urări de sănătate pentru păr. Iosif.

Mulțumim tuturor dragilor noștri prietenii și frați, rugându-i să ne sprijinească și pe mai departe pentru Impreună să putem duce înainte lucruri Domnului pentru biruința Evangheliei lui în tera această.

Slăvit să fie Domnul.

Redacția.

Să cetim și să cercetăm epistolile ap. Petru.

Oastea Domnului în epistolele sf. apostol Petru.

Nă, ostașii Domnului, iubim în deosebi epistolele ap. Pavel căci în ele ne înțâlnim mai mult cu «frajii și surorile» noastre din acele fericite timpuri, silindu-ne să trăim și noi așa cum au trăit ei. Dar tot atât de iubite ne sunt și celelalte epistole ale apostolilor Domnului.

Cetând și cercetând cele două epistole ale apostolului Petru, aflăm și în ele pe scurt întreg mersul măntuirii așa cum îl arată pe larg ap. Pavel. Îl aflăm în ele și întreg mersul ostașiei și luptei noastre așa cum e arătat pe larg în epistolele ap. Pavel. În 5 puncte s-ar putea resuma mersul acesta. Apostolul Petru ne arată: nașterea din nou, trăirea și creșterea în viața cea nouă, durerile și suferințele nașterii din nou, Ispita căderii și sfârșitul acestei lumi. Să le cercetăm pe scurt.

1. Ca și toți vestitorii măntuirii, apostolul Petru ne arată mai întâi condiția cea mare și talnică a măntuirii: nașterea din nou. «Din felul desert de vîrfurile pe care îl moștenirăți dela părțile vostră ați fost răscumpărăți, nu cu lucruri plătitoare, cu aur sau argint, ci cu sângele scump al lui Isus Hristos» (I Petru 1, 18-19). Prin Indurarea Sa cea mare, Dumnezeu ne-a născut din nou prin învățarea lui Isus Hristos din morți» (I Petru 1, 3).

«Ați fost născuți din nou, nu din o sămânță care poate putrezi, ci prin cuvântul lui Dumnezeu care este viață și rămâne în veac» (I Petru 1, 23).

Prin Indurarea cea mare a lui Dumnezeu am fost născuți din nou la o viață nouă și non ostașii Domnului, prin sângele cel scump al Domnului Isus și prin cuvântul cel viu al Lui Dumnezeu.

2. Cel născut din nou trebuie să înțeapă o viață nouă cu o măncare nouă și cu purtări nouă. «Ca niște prunci născuți din nou, să dorîți laptele cel duhovniceșc și curați (ne amestecați cu apă) pentru prin el să creșteți spre măntuire» (I Petru 2, 2), să creșteți în harul și cunoștința Domnului și Măntuitorului nostru Isus Hristos.

Bine faceți că luati aminte la cuvântul proorocel, că la o lumină care strălucește în întuneric, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață! (2 Petru 1, 19).

Acest «lapte duhovnicesc» și această «creștere» ne trebuie și nouă ostașilor.

Cel născut de nou trebuie apoi să orupă definitiv cu lumina. «Ajunge în adevar, că în trecut ați făcut voia neamurilor și ați trăit în desfrânată în poftă, în beție, în ospete, în cheful și slujii idolești ne îngăduite» (I Petru 4, 3). «Lepădați dar orice răutate, orice vicioșug orice fel de prefăcătorie» (I Petru 2, 1). «Să aveți o dragoste de frajii neprefăcută, îubiți-vă cu căldură unui pe altii din toată înțima» (I Petru 1, 22). «Dacă ați gustat în adevar că bun este Domnul, apropiati-vă de El, de piatra cea vie împădată de oameni.. ca să fiți niște pietri VII, o casă duhovnicească» (I Petru 2, 3-5), pentru că «voi sunați o seminție aleasă, o preoție

împărească, un ne-am săfăt, un popor pe care Dumnezeu și l'a căstigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce va chizmat din întuneric la lumină Sa cea minunată» (I Petru 2, 9).

Un astfel de «popor al lui Dumnezeu» să sim și noi, ostașii Domnului.

Cel născut de nou, trebuie apoi să fie o pildă celor necredincioși. «Să aveți o purtare bună în mijlocul Neamurilor (aceste neamuri erau pe atunci păgâni, iar acum sunt creștini cei păgâni de azi), pentruca cei ce vă vorbesc de rău ca pe niște făcători de rele, prin faptele voastre bune, pe carle le văd să îl slăvească pe Dumnezeu» (I Petru 2, 12). «Căci voia Domnului este ca, făcând ce este bine, să astupăți gura oamenilor neștiutori

și prostii» (I Petru 2, 15).

În epistolele ap. Petru aflăm apoi și ceiace ne spune pe tot locul cuvântul lui Dumnezeu: cei născuți de nou trebuie să treacă și prin durerile nașterii de nou, să treacă prin prigoane, batjocuri, suferințe, suferințe și fel de fel de năcaruri. Cu aceste «dureri ale nașterii» sunt pline și epistolele ap. Petru. «Este un lucru plăcut dacă cineva sufere pe nedrept.. dacă suferiști cu răbdare când ați făcut ce este bine, lucrul acesta este plăcut lui Dumnezeu. Si în aceasta ați fost chemați fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă ca să călăci pe urmele Lui.. «când era batjocorit nu răspundeau cu batjocuri și când era amenințat, se supunea Dreptului Judecător» (I Petru 2, 19-23). «Chiar dacă aveți de suferit pentru dreptate, ferice de voi. N'aveți nici o teamă și nu vă tulbură» (I Petru 3, 14), «căci Domnul și te să scape din încercare pe oamenii cei cuceritori» (I Petru 2, 9). Încercarea credinții se lămurește — ca și lămurirea surului — prin foc (I Petru 1, 7).

«Preaiubitilor nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi să vă încerce, ca de ceva ciudat, ce a dat peste voi, dimpotrivă bucurării-vă întrucât aveți parte de patimile lui Hristos ca să vă bucurați și să vă veseliți și la arătarea slavelor Lui. Dacă sunteți batjocoriti pentru Numele lui Hristos, ferice de voi! Fiindcă Duhul slavelor, Duhul lui Dumnezeu se odihnește peste voi. Nîmenea din voi să nu sufere ca ucigaș, sau ca hot, sau ca făcător de rele. Dimpotrivă, dacă suferiști penitru este creștin, să nu-i fie rușine, ci să proslăvească pe Dumnezeu. Căci suntem în cîmp cînd judecata sătă să înceapă deasupra casei lui Dumnezeu (I Petru 4, 12-19).

Să nu ne mirăm nici noi, ostașii Domnului, de încercările de foc care au dat și dau mereu peste noi. Ele sunt semnul cel mai bun că am trecut și trecem prin durerile nașterii de nou.

(va urma)

† A trecut la Domnul dragul nostru luptător, Gh. Muntean din Batiz.

O telegramă primită la închelarea foii ne a adus vestea dureroasă a plecării preaiubitului nostru frate luptător, Gheorghe Muntean din Batiz, județ Hunedoara.

Sunt 4 săptămâni de când căzuse boala pe front, lăsată după adunarea dela Gurasada; ultima adunare la care a participat. O răcelă l-a cuprins vasul cel de lut; boala a trecut pe urmă într-un tifos greu. Să stîns în spitalul din Deva, în dimineața zilei de 4 Ianuarie.

Vesta plecării lui ne-a umplut de durere. Dragul nostru frate era în plină viață și activitate duhovnicească. Mărturie despre acesta este ostașia lui de 10 ani. Ca un viteaz al Domnului, ca un erou al Domnului, a colindat mereu sătele și orașele vestindu-l pe tot locul pe Isus cel restignit. Era un suflet care îl aflare pe Isus cel restignit și îl propovădula cu foc și altora. Pe acest Isus l-a lăbit și l-a vestit cu foc prin sate și orașe.

Cu acest Isus a alegat pela mil de adulări. Sub crucea lui Isus a plâns și-a fermecat și pe alii cu această cruce. Sub crucea lui Isus a plâns mereu și scumpa lui fetiță și iubita noastră sorioară, Maria, care îl îngheța pe la adunări, cutremurând toate sufletele cu

focul ei și lacrimile ei.

Pentru acest Isus, l-a cântat în poezile sale dulci și duioase.. pentru El și-a cheltuit viața, ostindu și mergând preluindeni să spună tuturor cântarea cea dulce pe care a învățat-o la picloarele crucii:

«O țara mea, O Domnul meu, O veșnicule Dumnezeu.»

Oastea Domnului din județul Hunedoara, în o bună parte, s'a lăsat și s'a întărit în răvnă și jertfa acestui devotat luptător al Domnului. Vom spuici aici la foale, pe larg, tot ce a făcut acest luptător, pentru a fi o pildă vie pentru toți luptătorii Domnului.

Plecarea dragului nostru Gheorghe ne doare, îl plângem în întreg, îl plâng frații pe cari i-a deșteptat și cari l-au avut ca pe un frate și părțile drag. Îl plângem cu totii, Oastea din toată țara. Ne măngâie însă gândul că dragul nostru a trecut la Domnul ducând cu el lupta cea bună. Solia morții l'a aflat pe cîmpul de luptă. «Moartea l'a aflat în plină viață și l'a trecut la viață.

Domnul să măngâie și să înăreasă pe cel ce rămâne după el (o soție și 2 copii).

Îngropăciunea se va face acum în ziua Bozilei. Se vor strângi frații din toate părțile. Va merge și o delegație dela Sibiu. Despre îngropăciune vom scrie pe larg.

In veci să fie pomenirea și pilda preaiubitului nostru luptător!

Dela frații din București.

Iubite părinte Iosif la revelionul din 1936—1937 gândul nostru se îndreaptă către bunul Mântuitor, rugându-l să trimită asupra sănătății noastre sănătate de care aveți nevoie și harul sfântului Duh întăriindu-vă tot mai mult, întru provaduirea evangheliei.

Oastea Domnului Isus Biruitorul din București — Chencea, născută la o vîrstă nouă cu Isus Domnul prin suferința părintelui nostru scump și drag este la datorie cu toate prigoanele ce se abat asupra ei pentru că a învățat dela voi părinții nostri scumpi și dragi să nu dea loapă. Ceice-ne-a vizitat s-au putut convinge de rezistența acestui cuib de ostași singuri în această sodomă de cetate. Trimitem aceste rânduri pline de lübire sfântă și recunoștință rugând cerul să ne verse tot mai mult asupra fililor acestei țări care zac în păcate, harul și bleacuvântarea pentru a cunoaște pe Isus și Jefisa sa.

În numele ostașilor dela București—Chencea,

Plut. maj PÂRVU C.TIN.

† A trecut la Domnul

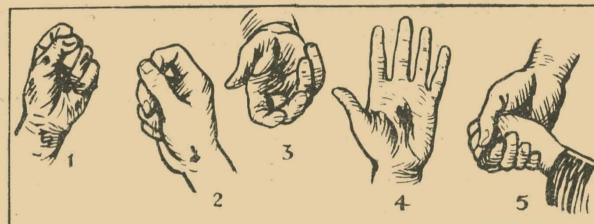
În ziua de 22 Decembrie 1936, ora 12, a trecut la Domnul iubulitul nostru frate Gheorghe Guțoiu din Florica-Buzău, întrat în Oastea Domnului de 6 ani, fiind în etate de 45 de ani, pe care îl regrețim cu toții, și nu-l vom uita toată viața noastră. Domnul să-i dea odihnă.

N. Cristinescu, ostaș

Adunarea fratilor din jud. Bărăgană.

Înălță sunătă în spiritul Oastei a fost a fr. Anton Elianu din Glodeni jud. Bărăgană cu sora Domnica Zaporozjan. Au făcut nuntă curat duhovnicească în spiritul Oastei Domnului cum o doresc și părințele Iosif. La masă n-am folosit nici un pic de băutură decât apă cristalină de la izvor.

Predica mâinilor.

Mâinile noastre pot face și ele un fel de predică vie. Pot predica și ele. În chipul de alături se văd astfel de 5 mâini care predică,

1. La numărul 1 este mâna noastră cea murdară; mâna noastră cea intinată. E mâna deia Iob 15, 25: „căci a ridicat mâna împotriva lui Dumnezeu; s'a împroprietă Celui Atot Puternic”. E mâna cea plină de „sângere” nelegiuiri. „Mâinile voastre sunt pline de sânge” (Ieremia 10, 20). E mâna care are lipsă de curățire și spălare,

2. La numărul 2 este o mâna care bate. E mâna cea scumpă dela Apocalips 3, 30: „Iată Eu stau la ușă și bat, de va auzi cineva, voi intra la el”.

O, de câte ori a băut și bate această Mână scumpă a scumpului nostru Mântuitor, la ușa inimii și vieții noastre. Prin încercări, necazuri, predici etc. El bate mereu la ușa noastră și cere intrare în inima noastră.

Ferică de cei care aud și ascultă la glasul Lui,

Despre predica celorlaite mâini, în numărul viitor. (Va urma).

Cântați Lui Dumnezeu!

Cântați Lui Dumnezeu, cântați,
Să voi săraci și voi bogăți!

Cântați cu totul de mulțumire
Căci pentru a voastră măntuire,
Din cerul sfânt din paradis,
Pe Fiul Său ni-l-a trimis.

In chip de rob El a venit
Să Doamne, căte-a suferit!
Dar ascultând de bunul Tată!
Să fără a primi vreo plată,
Chiar săngele Său să-l vărsat
Ca să ne spele de păcat.

Ce jertfă mare de nespus
A împlinit Domnul Isus!
Ce dragoste nemăngăduită!
Ce milă ne mai întînlită!
Să totuși, azi, căci îl cinstim?
Căci dintre noi îl preamarim?

Cântați Lui Dumnezeu, cântați,
Să voi săraci și voi bogăți!
Cântați din harje și din gură
Așa cum spune la Scriptură.
Cântați și nu rămânești red,
Cântați I Lui în veci de veci!
I. TUDUSCIUC.

Invitat

Frații din jur și depărtare sunt invitați
cu toată dragostea, a veni în ziua de 24
ianuarie, la Plăveieni-Romanăști, la marea

adunare, ce se va întîne în această zi. Veniți fraților cu toții. Slăvit să fie Domnul.
ostaș, Marin B. Cojocaru

„Ce-i ascultați,
că sunt pocăite cântările”.

Cucerito Părinte,

Slăvit să fie Domnul că poartă
grijă de toți copilași săi, trimițându-ne și căte o măngăiere în multele prigoane ce le îndură.

Cu ocazia intrării în noua biserică, iubulitul nostru părinte sufletesc și răvnitor în ostiație D. Petru Hodis ne-a invitat și pe noi. Am luat parte frații din 5 comune. După terminarea slujbe păr. din altar ne-a spus să cântăm, noi am cântat: Laudăți pe Dumnezeu din locașul sfânt al său și alele Pă. protopop eșind afară, au spus poporului: cel ascuțită că sunt pocăite cântările lor. Cei pătrunși de spiritul sfânt au rămas și au spus: părinte sunt cântări de laude lui Dumnezeu și mult iubulitul nostru părinte răvnitor a rămas și a sănătății cruciulele și frații au cintat omene loaintea Ta. Si a făcut rugăciune pentru toți frații din întreaga țară și penitru St. ta.

Frații au rămas înăcrinați, Dumnezeu să-l înțină mulți ani în ostiație. Dacă ar fi numai 10 la sută ce ascese frațe bleacuvântarea lui Dumnezeu ar fi peste țara asta și comunismul n-ar fi suflat.

Ostaș Gordian Sim Bologa.

Rapoarte am mai primit.

Din Rudăria—Carăș dela fr. Axente Suta. Toți frații de pe Valea Almajului luptă într-un susțin și într'un gând pentru adavr.

Dela Hagi—Curda ne îr porțează fr. Ion S. Molceanu despre adunările la care au participat. Prețutindeni au avut bucurii slinte.

Dela Pollogi—D. fa. Frații și surorile sau bucurat nespus, fiind cercetași de tineri frații dela București, Mihai Dumitrescu și Gh. Dan.

Frații din Molu jud. Ilalomia, scriu că sunt foarte prigoniți de preot și de lume au fost dați afară din biserică și nu îl mai boala.

De ce oare toate acestea?

Sache Dtru

O mare petrecere de Anul nou a fost la Sibiu.

Cu famfara dela Săsciori ne-am petrecut în noaptea de anul nou — Frații din Cluj, Timișoara, Săsciori, Sighișoara, Sebeș, depe Târnave etc. au venit la Sibiu să-si petreacă în Domnul —

Cu trâmbițele deșteptării în noaptea de Anul nou pe străzile Sibiului.

În noaptea de Anul nou, frații dela Sibiu, am avut o bucurie neuitată. O mulțime de frații din toate părțile, au venit să-si petreacă anul nou aici. Dela Săsciori au venit dragul nostru lupiță Ilie Marin, împreună cu famfara (11 instrumente).

Pela orele 7 seară, plecăm dela redacție spre sala de adunare. Famfara răscolește străzile și susțele. Chemăm lumea, la o petrecere în Domnul.

La orele 8 începe petrecerea noastră. Răsună cuvântul lui Dumnezeu, răsună trâmbițele și cântările. Toți suntem în «carul de foc». Vorbește rând pe rând, părințele Iosif, frații Ilie Marin dela Săsciori, N. Bucur dela Sibiu. I. Morariu din Sărăc, Tr. Mare, N. Urdeanu dela Cluj, I. Moga dela Sebeș—Alba, Aurel Gramă dela Bierlan—Târnave, I. Chiriac și N. Pandele din Sibiu.

Toate vorbirile au fost pirote de freamătul Duhului Sfânt. Încheiem anul cel vechi cu „ăstea răgăciuni și apoi ne pregătim, pentru manifestația din oreș.

Încadrati frumos în frunte cu steagul Oastei, cu famfara și cu lumini aprinse, plecăm spre plășea cea mare. În sunetele muzicei și ale cântărilor, străbatem străzile.

Ușile cărciumelor se deschid ca niște lăzuri și chefulorii privesc mirați. În toate părțile oamenii beți și amești de băutură.

La miezul nopții suntem în plășea cea mare. Când trage clopotul de miezul nopții, plășea e o mare de capete ameșite; de urele și strigătele în lac. Deodată dintr-un colț al pieței răsună imnul nostru «Isus Regele cel Mare». În sunetele trâmbițelor și cântările străbatem prin mulțime și înconjurăm plășea cea mare. Toată lumea se ține după

noi. Urlele au înzestrat. Nu se mai aud. Toată plășea, o săpătum noi cu muzica și cântarea Domnului.

Trâmbițele deșteptării răsună cu putere în acest floros miez de noapte. Conștiințele — oricât ar fi de amoriște de alcohol — se trezesc cu putere. În gioala cea mare doi oameni vorbesc: astăzi ceva ne mai pomenit.. să știi că nu i-a bine... se aproape sfârșitul lumii.

În mijlocul pieței cântăm câteva imnuri și apoi pornim pe strada principală a orașului Trâmbițele deșteptării răsună cu putere. Târâm lumea după noi. Străbatem străzile principale și apoi lăzii ne întoarcem în plășea unde răscollim din nou susțele și apoi plecăm cântând spre sala noastră de adunare.

„Să îmbătață” tineretul.

După această manifestație, tineretul, și o mare parte din frații și-au petrecut mai departe până la orele

5 dimineață, când au petrecut famfara la gară, unde au răscollit de nou toate susțele,

Tineretul s-a întors apoi lăzii la sala de adunare și și-a petrecut mai departe, până la orele 7 ziua. A făcut cum s-ar zice o «strănică beție» și petrecere duhovnicească.

O deosebită bucurie ne-a făcut surorile Aurica Buzău din Codreni (Târnave) Elenuța Oltean, și Maria Manta din Sighișoara, cu glasul lor ca de trâmbiță. Dio Sighișoara au fost vre-o 8 tineri.

În ziua de Anul nou, am avut o adunare cu un public pe care abia l-a putut cuprinde sala. Toste vorbirile au fost pline de freamăt duhovnicești. Legămantul sorei Marija a stors lacrimi din ochii tuturor.

Încă odată s-a văzut, ce-a putut face la Oastea Domnului școală cea mare a Duhului Sfânt. Pentru toate, Slăvit să fie Domnul!